

Usnesení

Krajský soud v Hradci Králové projednal v neveřejném zasedání dne 29. 2. 2024 stížnost obviněného [REDAKCE] narozeného [REDAKCE], bytem [REDAKCE] a státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové, proti usnesení Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 8. 2. 2024 číslo jednací 2 Nt 1609/2024 - 17, a rozhodl

takto:

I. Ke stížnosti státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové se podle § 149 odst. 1 písm. a) tr.ř. napadené rozhodnutí **zrušuje** v celém rozsahu a nově se rozhoduje takto:

Podle § 73b odstavec 1 tr. ř., za použití § 68 odstavec 1 tr. řádu z důvodů uvedených v § 67 písm.

a), b) tr. ř. se obviněný [REDAKCE] narozený [REDAKCE], **bere do vazby**.

Vazba se započítává od okamžiku omezení osobní svobody, tj. od [REDAKCE] 2024 v 11:30 hodin.

II. Stížnost obviněného [REDAKCE] nar. [REDAKCE], se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.

Odůvodnění

1. Napadeným usnesením rozhodl Okresní soud v Hradci Králové dne 8. 2. 2024 čj. 2 Nt 1609/2024 - 17 tak, že podle § 73b odstavec 1 tr. ř., za použití § 68 odstavec 1 tr. řádu z důvodů uvedeného v § 67 písm. b) tr. ř. se obviněný [REDAKCE] narozený [REDAKCE], bere do vazby. Vazba se započítává od okamžiku omezení osobní svobody, tj. od [REDAKCE] 2024 v 11:30 hodin.

2. Proti tomuto usnesení podal obviněný a státní zástupkyně řádně a včas stížnosti, které následně odůvodnili.

3. Obviněný svoji stížnost odůvodnil prostřednictvím své obhájkyne zejména tak, že z napadeného usnesení vyplývá, že zákonem požadované důvody pro vzetí obviněného do koluzní vazby nejsou naplněny. Z napadeného usnesení naopak zcela zjevně vyplývá, že uvalení vazby na obviněného je zcela nepřiměřené a nezákonné. Obhajoba je přesvědčena, že pro koluzní důvod vazby neexistuje reálná hrozba působení obviněného na svědky za účelem zmaření vyšetřování ani nehrozí, že by obviněný jakýmkoliv jiným způsobem mařil vyšetřování. V daném stadiu řízení nebyly zjištěny žádné konkrétní reálné okolnosti, které by tomu nasvědčovaly. Z napadeného usnesení mj. dle stěžovatele vyplývá, že trestní stíhání obviněného je postaveno na skutečnostech, kdy obviněný měl v přesněji nezjištěné době, na přesně nezjištěném místě, za přesně nezjištěnou finanční hotovost objednat u obviněného [REDAKCE] resp. měl obviněného [REDAKCE] navést k úmyslnému usmrcení poškozeného pohřešovaného [REDAKCE] (dále jen „poškozený“). Poškozený nebyl doposud nalezen, o jeho úmrtí svědčí pouze nepřímé důkazy a není najisto postaveno, že zemřel. Skutečnost, že obvinění, kteří údajně měli na únos poškozeného použít vlastní vozidla, udělali vše za bílého dne s tzv. velkým humbukem, když předstírali policejní zátah, vše činili pod dohledem kamer, bez jakéhokoliv maskování apod. dle obhajoby svědčí spíše o tom, že rozhodně neměli v

56/2024

plánu poškozeného usmrtit. Zejména však je absolutně zarážející uvedená motivace obviněného, který měl likvidaci poškozeného objednat z důvodu, že měl poškozený avizovat trestní oznámení z důvodu údajně zfalšovaných genetických testů a druhým důvodem byl soudní spor o syna s dcerou obviněného. Tyto důvody jsou z našeho pohledu naprosto nelogické. Z dokazování vyplynulo, že poškozený měl vyhotovené a připravené trestní oznámení na společnost GENNET, která měla zpracovávat genetické testy. Tuto informaci sděloval poškozený mnoha osobám a zejména své právní zástupkyni, a dokonce i soudu. Obviněný by tedy musel podniknout řadu dalších vážných kroků, aby podání trestního oznámení zabránil, protože takové oznámení je oprávněn podat naprosto kdokoliv a soud navíc, pokud má důvodné podezření, tak z úřední povinnosti takto musí konat. Nakonec je ze spisového materiálu zřejmé, že podání odešlo dne 16.12.2022 od advokátky poškozeného. Obviněnému jako advokátovi jsou a byly tyto skutečnosti naprosto zřejmé a je tak absolutně nelogické, že by se kvůli takové skutečnosti rozhodl k takovému činu, který je mu kladen za vinu. Další důvod v rámci soudního řízení je taktéž absurdní, a to z následujících důvodů. Dne 8. 11. 2022 byl zamítnut návrh otce, jímž se domáhal předběžného opatření, na základě kterého by byl oprávněn stýkat se s nezletilým každou lichou středu od 9 do 18 hodin a každou lichou sobotu od 15 do 18 hodin a každou sudou sobotu od 9 do 18 hodin. Soud shledal, že nejsou splněny podmínky pro vydání nového předběžného opatření s tím, že je třeba vyčkat závěrů znaleckého posudku, který byl soudem zadán, kdy tento posudek měl rozkrýt osobnosti rodičů i vzájemné rodinné vztahy. Až dne 15. 12. 2022 bylo rozhodnuto o změně rozhodnutí tak, že otci byl rozšířen styk, nicméně toto rozhodnutí bylo Krajským soudem v Hradci Králové – pobočka Pardubice vydáno až dne 15. 12. 2022, kdy doručeno Okresnímu soudu bylo až 20. 12. 2022 a matčinu právnímu zástupci bylo toto doručeno až 28.12.2022, kdy v tento den o tomto byla matka tímto zástupcem informována. Pokud poškozený byl obviněnými unesen dne [REDACTED] 2022, je evidentní, že v té době rozhodně není pravdou, že by poškozený byl čím dál úspěšnější v rámci opatrovnického řízení, ale naopak soud vyslovil naprosto oprávněný závěr, že je třeba vyčkat výsledků znaleckého posudku, neboť nezletilý má závažné projevy v chování v souvislosti se stykem s otcem. Nemluvě o tom, že to není pouze otec, kdo má právo na styk s nezletilým. Není v moci obviněného takovým skutečností zabránit. Motiv obviněného je naprosto nelogický a s ohledem na skutečnost, že podání trestního oznámení nemohl zabránit ani, kdyby se jej poškozený rozhodl nepodat, neboť jej mohl podat kdokoliv a s ohledem na shora popsany vývoj opatrovnického řízení, který byl rozhodně nikoliv pouze ve prospěch poškozeného, tento nemůže obstát, obzvláště v návaznosti na tak závažné obvinění spočívající v návodu k vraždě. Policejní orgán nemá zajištěné tělo, nemá zajištěné žádné finanční toky mezi obviněnými ani nastíněný příslib finančního plnění nemá prokázany a usnesení o zahájení trestního stíhání je tak dle našeho názoru nezákonné, kdy tyto skutečnosti budou v odůvodnění stížnosti proti usnesení uvedeny. V této souvislosti však máme za to, že absolutně nejsou dány tak závažné okolnosti, které by odůvodnily vzetí obviněného do vazby. Obviněný přiznal naprosto ihned, že si objednal detektivní služby, aby měl informace k poškozenému, tedy zda neužívá návykové látky, nenavštěvuje zvláštní místa, nemá finanční problémy apod., naprosto rutinní záležitost v rámci opatrovnického řízení. Skutečnost, že použil jiného detektiva, než běžně užívá, je naprosto logická, když s kanceláří, které běžně užívá, pracuje vícero advokátů, mj. i [REDACTED] a tato by asi nebyla úplně šťastná, kdyby se v jejím soukromí tzv. vrtal někdo, kdo ji osobně zná a měl o ní intimní informace, když se následně s těmito lidmi setkává v profesním životě. Protože poškozený se v té době vídal s nezletilým, přebíral jej a předával jej [REDACTED] a zkrátka zkoumání jeho osoby nepřímo zahrnovalo i osobu [REDACTED] a jejího nezletilého syna. Z žádného důkazu doposud nevyplývalo, že by obviněný měl odrazovat poškozeného od snahy mít možnost pečovat o nezletilého syna. Jediné „vyhrožování“ měl údajně směřovat k úmyslu podat trestní oznámení a k tomuto se vyjadřujeme již výše, že je absurdní, aby taková skutečnost byla motivem pro páčání

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

56/2024

trestného činu. Pokud obviněný █████ uvedl, že se jednalo dne █████ 2022 o zakázku na objednávku právní kanceláře pana █████, pak ale rozhodně bylo mj. výpovědí jeho družky vyvráceno, že by si kdokoliv objednal u obviněného █████ likvidaci, fyzické násilí nebo cokoliv podobného. Pokud pak obviněný █████ slibuje své přítelkyni, že se bude mít jako princezna a že se o ni postará apod., jedná se o sliby obviněného, nikoliv o důkaz objednávky likvidace poškozeného obviněným. Ostatně sám obviněný █████ uvádí, že poté, co si poškozeného převzal obviněný █████ neví, co se s ním stalo a rozhodně trvá na tom, že žil, když od něj odjížděl. V napadeném usnesení je uváděno, že spojením toho, že byla použita nová detektivní kancelář, tato byla činná v době zmizení poškozeného a „výraznější finanční plnění pro detektivní kancelář“, vedou k důvodnému podezření, že si obviněný objednal více než detektivní služby. Avšak právě ono výraznější plnění pro tuto kancelář nebylo zjištěno ani nebyl prokázán příslib takového plnění. Má skutečně za to, že takové skutečnosti nestačí pro vedení trestního stíhání, ale zejména nejsou důvodem k vazebnímu stíhání obviněného. Vazební důvod dle ustanovení § 67 písm. b) má spočívat v tom, že je důvodná obava, že obviněný v případě propuštění na svobodu bude působit na ve vztahu k němu doposud nevyslechnuté svědky, případně provede likvidaci dalších případných důkazních prostředků zejména ve vztahu k ostatním pachatelům předmětné trestné činnosti či provedeným finančním transakcím a bude tak mařit objasňování trestné činnosti, pro kterou je stíhán. Z napadeného usnesení však není absolutně odůvodněna tato důvodná obava, v čem má spočívat, z čeho vychází. Naopak máme za to, že je evidentní, že všichni svědci již byli vyslechnuti, a to podrobně a k dané činnosti i k osobě obviněného █████ a nic zásadního z nich tzv. nevypadlo. Navíc se jedná o svědky vyslechnuté v postavení svědka, nikoliv pouze na úřední záznam, potažmo o obviněné, kteří se navíc aktuálně nachází ve vazebních věznicích. Představa jejich ovlivnění je tak naprosto lichá. Tak závažnou vědomost o tom, že by si obviněný █████ objednal vraždu poškozeného, by svědek těžko při výslechu zatajil. Obava, že bude obviněný likvidovat důkazní prostředky zejména ve vztahu k ostatním obviněným nebo k finančním transakcím, je také poněkud úsměvná, když ad absurdum, pokud by skutečně obviněný jednal tak, jak je mu kladeno za vinu, pak by tento již před svým zadržením zjistil, že policie zadržela 3 podezřelé a sdělila jim obvinění, neboť byli vzati do vazby a dokonce dorazilo sdělení o ustanovení opatrovníka nezletilému s tím, že obvinění jsou trestně stíháni pro vraždu a skutečně má soud za to, že by se obviněný jal likvidace důkazů až po sdělení obvinění a v době, kdy je evidentně pod drobnohledem orgánů činných v trestním řízení? To by musel být skutečně blázen. Žádná důvodná obava z těchto skutečností zkrátka logicky dána není. Nadto máme za to, že byl pod drobnohledem již nějakou dobu před zadržením a ani v tomto období nebyly zjištěny žádné skutečnosti ani náznaky k vazebním důvodům, tedy ke snaze ovlivňovat kohokoliv či snaze likvidovat cokoliv nebo jakkoliv mařit průběh trestního řízení. V daném konkrétním případě se jedná o obviněného, který je advokátem a navíc renomovaným, známým a uznávaným advokátem. Obava, že obviněný uprchne nebo se bude skrývat, je absolutně lichá a nereálná, jak ostatně soud uvádí, i s ohledem na vysoký věk obviněného a jeho silné vazby. Naprosto se ztotožňujeme s tím, že není dána jakákoliv obava, že se obviněný bude skrývat nebo uprchne a není tak důvod vzít obviněného do vazby dle ustanovení § 67 písm. a). Obviněný má silné vazby nejen na území, ve kterém se pohybuje, ale i na svou rodinu a kancelář, což je ostatně zřejmé ze spisového materiálu. Tedy rozhodně není ani náznak obavy z naplnění důvodů útekové vazby. A máme ale zároveň za to, že napadené usnesení soudu je nezákonné i pro jeho neopodstatněnost ve vztahu k vazebnímu důvodu dle § 67 písm. b) tr. řádu. Z podnětu odůvodněné stížnosti a s ohledem na shora uvedené navrhuje obviněný cestou svého obhájce, aby Krajský soud v Hradci Králové dle ust. § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu zrušil v celém rozsahu usnesení Okresního soudu v Hradci Králové, č.j. 2 Nt 1609/2024 ze dne 8. 2. 2024, a nově rozhodl tak, že se obviněný propouští z vazby na svobodu.

56/2024

4. Státní zástupkyně svoji stížnost odůvodnila tím, že Okresní soud v Hradci Králové rozhodoval k návrhu státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové, kdy návrh na vzetí do vazby obviněného [REDAKCE], byl podáván z důvodů uvedených v § 67 písm. a), b) tr. řádu. Okresní soud v Hradci Králové dle názoru stěžovatelky pochybil, pokud obv. [REDAKCE]. [REDAKCE]. nevezal do vazby i z důvodu uvedeného v § 67 písm. a) tr. řádu. Je třeba konstatovat, že s ohledem na použitou právní kvalifikaci jednání obviněného, který je stíhán na základě usnesení policejního orgánu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, odboru obecné kriminalisty [REDAKCE], [REDAKCE], pod č.j. [REDAKCE] pro spáchání zvláště závažného zločinu vražda podle § 140 odst. 2, 3 písm. i), j) tr. zákoníku, spáchaný formou účastenství – návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, hrozí obviněnému citelný trest odnětí svobody v sazbě, která se pohybuje od 15 do 20 let nepodmíněně, případně i trest výjimečný. V dané souvislosti si dovoluji odkázat na rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp. zn. III ÚS 566/03, z něhož vyplývá, že za hrozbu vysokým trestem lze považovat uložení trestu odnětí svobody ve výměře alespoň 8 roků. Hranice hrozícího trestu obviněnému [REDAKCE], [REDAKCE], vícenásobně přesahuje výši trestu v trvání 8 let tak, jak má na mysli předmětné rozhodnutí Ústavního soudu ČR. Ze shora citovaného rozhodnutí vyplývá, že právě jen hrozba takto vysokým trestem sama o sobě bez dalšího odůvodňuje důvod vazby útekové ve smyslu ustanovení § 67 písm. a) tr. řádu. I novější rozhodnutí Ústavního soudu ČR ze dne 2. 11. 2021, sp. zn. I ÚS 251/2021, zastává daný názor, když poukazuje na to, že z nálezů sp. zn. III ÚS 566/03, a z judikatury na něj navazující, (např. nález sp. zn. IV ÚS 3294/09) vyplývá, že hrozící vysoký trest sám o sobě představuje důvod útekové vazby. Ve světle shora uvedených rozhodnutí Ústavního soudu ČR nelze přisvědčit argumentaci prezentované v napadeném usnesení Okresního soudu v Hradci Králové – odst. 10 spočívají v tom, že obviněný má stálé bydliště, je pracovně i majetkově výrazně vázán na Českou republiku, je osobou vyššího věku a z toho vyplývá, že není dána důvodná obava, že by se mohl skrývat či uprchnout, aby se tak vyhnul trestnímu stíhání, případně aby se vyhnul trestu, kterým je ohrožen. Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem státní zástupkyně navrhla podle § 149 odst. 1 trestního řádu zrušit napadené usnesení Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 8. 2. 2024, sp. zn. 2 Nt 1609/2024 a podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu rozhodnout tak, že se obviněný [REDAKCE], nar. [REDAKCE], podle § 73b odst. 1 tr. řádu, za použití § 68 odst. 1 tr. řádu bere do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. a), b) tr. řádu. Vazba obviněného se započítává od okamžiku omezení jeho osobní svobody, tedy od [REDAKCE] 2024 v 11.30 hod.

5. Dne 27.2.2024 bylo krajskému soudu doručeno vyjádření obviněného [REDAKCE] podané prostřednictvím obhájkyne, a to ke stížnosti státní zástupkyně. Ve vyjádření obhajoba uvádí, že návrh státní zástupkyně se opírá zejména o rozhodnutí sp. zn. ÚS 566/03, ze kterého mj. dle státní zástupkyně vyplývá, že hrozba vysokého trestu je sama o sobě důvodem pro tzv. útekovou vazbu. Bohužel je však opomíjeno, že to stejné rozhodnutí dává obviněnému právo namítat a prokazovat existenci konkrétních skutečností, jež důvodnou obavu z útěku/skrývání se eliminují a vylučují tak aplikaci předmětného vazebního důvodu. Okresní soud v rámci vazebního rozhodnutí vzal v potaz právě tyto eliminační skutečnosti a vyloučil aplikaci vazebního důvodu útekové vazby a obhajoba tak má za to, že učinil správně, neboť obviněný skutečně je osobou vysokého věku, zdravotně odpovídající tomuto vysokému věku, má stabilní práci uznávaného advokáta, má silnou vazbu na Českou republiku, když řadu let nikam nejel (s výjimkou jedné cesty na [REDAKCE] za účelem převzetí fenky z útulku do péče [REDAKCE]), řadu let nejel ani nikam mimo místo svého působení v [REDAKCE] a statkem, na kterém pobývá s manželkou v [REDAKCE]. Nechodí do hospod, nestýká se prakticky s nikým mimo rodinu a kolegy/klienty, má silnou vazbu na rodinné zázemí. Jak je uvedeno v předmětném rozhodnutí, můžou přesně tyto popsání důvody eliminovat důvodnou obavu z následků uvedených v ustanovení § 67 písm. a). Citací předmětného rozhodnutí máme za to, uvádí dále stěžovatel, že u obviněného jsou eliminační

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

56/2024

důvody naplněny, neboť míra celkové uspořádanosti životních poměrů obviněného, rozsah jeho místně založených citových a prozatím řádně, a především dlouhodobě plněných zaopatřovacích vazeb, rámec jím dosud sdíleného společensky konformního jednání apod. vylučují aplikaci vazebního důvodu dle ustanovení § 67 písm. a). Máme tedy za to, že Okresní soud zcela správně neshledal důvody útekové vazby a obhajoba žádá, aby stížnosti krajského státního zastupitelství nebylo vyhověno, resp. aby byla krajským soudem zamítnuta jako nedůvodná. Výše uvedené dále obhajoba dokresluje předloženými dokumenty, a to

- rozhodnutí o ustanovení opatrovníka ze dne 4. 12. 2023, které bylo do datové schránky [REDAKCE] doručeno dne 5. 12. 2023. Z usnesení je dle stěžovatele seznatelné, že minimálně dne 5. 12. 2023 měl [REDAKCE] informaci o trestním stíhání obviněných [REDAKCE] a dokonce mu byla sdělena přesná lokace obviněných. S ohledem na nasazenou operativní techniku je evidentní, že policejní orgán by věděl, kdyby se již tehdy jakkoliv obviněný [REDAKCE] pokusil kohokoliv ovlivňovat a nic takového se nedělo a ani nemařil trestní řízení a nelikvidoval žádné důkazy.
- dále se jedná o titulní a poslední stranu usnesení sp. zn. 0 P 411/2021 o zamítnutí návrhu poškozeného [REDAKCE] o rozšíření styku, ze kterého vyplývá, že byl zadán znalecký posudek a že v době zmizení poškozeného [REDAKCE] rozhodně není pravdivý předpoklad policejního orgánu, že byl pan [REDAKCE] úspěšnější čím dál více, naopak v této době mu návrh byl zamítnut a v listopadu bylo absolvováno znalecké vyšetření, které nakonec dopadlo právě ve prospěch tvrzení matky nezletilého.
- titulní stranu usnesení č.j. 23 Co 351/2022, ze kterého vyplývá sice změna zamítavého rozhodnutí, ale podstatné je, že dne 15.12.2022 bylo toto rozhodnutí teprve vydáno a až dne 20.12.2022 doručeno okresnímu soudu, kdy matce bylo doručeno dne 28. 12. 2022, o čemž byla informována právním zástupcem.
- dále je předložen email a potvrzení o doručení datové zprávy [REDAKCE] ohledně doručení usnesení, ze kterého je zřejmé, že informaci [REDAKCE] o něm dostali až 28. 12. 2022.

6. Krajský soud přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k těmto závěrům:

7. Obviněný je stíhán usnesením policejního orgánu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, odbor obecné kriminality [REDAKCE] pod č.j. [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2024 pro zvlášť závažný zločin vražda dle ust. § 140 odst. 2,3 písm. i,j) tr. zákoníku, spáchaný formou účastenství - návodu dle ust. § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Pokud se týče popisu skutku, odkazuje krajský soud plně na uvedené rozhodnutí a dále na napadené rozhodnutí.

8. Při zkoumání důvodů vazby ve smyslu dovětku § 67 tr. ř. vycházel krajský soud prioritně z toho, že dosud zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, byl spáchán, má znaky uvedeného trestného činu a existují zřejmé důvody k podezření, že jej spáchal právě obviněný [REDAKCE]. Ten v průběhu dosavadního řízení svou vinu kategoricky popírá. Pokud se týče důvodnosti trestního stíhání, odkazuje v tomto místě krajský soud na odůvodnění napadeného rozhodnutí, s kterým se krajský soud v tomto bodě plně ztotožnil. V podrobnostech se k této otázce krajský soud vyjádří ještě níže, protože tato problematika je součástí stížnosti obviněného.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

56/2024

9. I přes výše uvedené lze již nyní uvést, že vyšetřování, myšleno obviněného [REDAKCE] je pochopitelně v počátcích, v jeho průběhu bude zjišťován skutečný rozsah trestné činnosti obviněného a jeho podíl na ní. V daném stadiu trestního řízení soud nerozhoduje o vině, proto pracuje s určitou mírou pravděpodobnosti, která musí být v dalších stádiích trestního stíhání zpřesňována a specifikována. Nyní soud toliko zkoumá, zda tu jsou zřejmé důvody k podezření, že obviněný mohl stíhanou trestnou činnost spáchat. Takový závěr krajský soud dovozuje.

10. Dále je nutné konstatovat, že napadené rozhodnutí vychází z řízení, které splňuje všechna kritéria na ně kladená. Navíc žádný ze stěžovatelů nenamítá, že by okresní soud postupoval v rozporu s příslušnými ustanoveními trestního řádu, když po převzetí návrhu na vzetí do vazby, bylo nařízeno vazební zasedání, které se konalo za přítomnosti dotčených osob, a byl dán prostor stranám se k věci vyjádřit. Výsledkem pak je napadené rozhodnutí.

11. Jak již výše uvedeno, krajský soud se plně ztotožnil s napadeným rozhodnutím, pokud se týče otázky důvodnosti trestního stíhání. Tato byla nejen v průběhu řízení obviněným namítána, navíc je to i jedna z podmínek vazebního řízení. S ohledem na stížnostní námitky považuje krajský soud za vhodné některé aspekty věci zdůraznit.

12. Obhajoba předně namítá, že neexistují žádné konkrétní reálné okolnosti, které by mohly vést k závěru o existenci koluzní vazby. K tomu krajský soud uvádí, že nelze vyloučit, že je to právě obviněný [REDAKCE] kdo zná větší podrobnosti spáchání celého trestného činu a rovněž všechny osoby, které se na něm jakýmkoliv způsobem podílely. V současné chvíli nelze vyloučit, že by neexistovala i jiná osoba, než dosud stíhaní čtyři obvinění a že by právě tato osoba nebyla do celé věci zainteresována. Nelze samozřejmě ani vyloučit, že by mohlo dojít k maření objektivního vyšetření celé věci, např. odstraněním některého z důkazů. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani námitka obhajoby směřující k tomu, že obviněným [REDAKCE] a spol. bylo obvinění sděleno již před poměrně dlouhou dobou a teoreticky tedy měl obviněný dostatek možnosti případně důkazy zakrýt či odstranit. Samozřejmě takováto logika je možná, na druhou stranu ale v žádném případě nelze vyloučit opak. Pakliže tedy nalézací soud dovodil existenci koluzní vazby, krajský soud proti tomu nemá jediné námitky.

13. Obhajoba dále namítá, že dosud nebylo nalezeno tělo poškozeného a o jeho úmrtí svědčí pouze nepřímé důkazy a není tedy zcela jisté, že skutečně zemřel. K tomu krajský soud uvádí, že poškozený [REDAKCE] o sobě nedal vědět svým známým již od doby svého únosu, tj. [REDAKCE] 2022. Z výpovědi dosud slyšených svědků z okruhu poškozeného nebylo zjištěno, že by měl jakékoliv obchodní či jiné problémy s výjimkou soudního sporu o svého syna, resp. o jeho výchovné prostředí. Lze se tedy jen těžko domnívat, že by sám a dobrovolně opustil své bydliště a nikomu o sobě nedal vědět. O úmrtí poškozeného dále svědčí například to, že v mobilním telefonu obviněného [REDAKCE] bylo zjištěno pátrání v Google chrome prohlížeči, a to se zadaným heslem „co se děje s utopencem v ledové vodě“. Následně pak bylo zadáváno heslo „stav vody na Moravě“. Při sledování obviněného [REDAKCE] byla zachycena část jeho rozhovoru s [REDAKCE] kde např. obviněný [REDAKCE] říká „pokud by se stalo, že ho nenajdou, tak já ti říkám, že z toho vylezu“. Současně později hovoří tento obviněný o tom, že u poškozeného nebude nikdy prokázána příčina smrti a že by se měl nacházet v proudící vodě ve značné hloubce. Ze všech těchto údajů lze jednoznačně dospět k závěru, že poškozený byl usmrcen a jeho tělo bylo ukryto. Pravděpodobně do vodního prostředí.

14. Obhajoba rovněž konstatuje, že poškozený měl být unesen s tzv. „velkým humbukem“ pod dohledem kamer, kdy obvinění nebyli nijak maskováni, což podle obhajoby svědčí pro závěr, že poškozeného rozhodně nechtěli usmrtit. S tímto závěrem krajský soud nemůže souhlasit. Je nutné si uvědomit, že na spáchání skutku se měly podílet nejméně 3 osoby, když si poškozeného vzájemně

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

56/2024

předávaly. Takovýmto postupem by vždy pouze jeden z nich věděl, co se v daný okamžik s poškozeným děje a značně by tak kleslo riziko prozrazení průběhu celé věci. Navíc, opět z výpovědí, resp. zachycených hovorů obviněného [REDAKCE], je zcela zřejmé, že dospěl k závěru, že pokud není nalezeno tělo poškozeného, nemůže být ani souzen, natož pak odsouzen pro vraždu. Takovýto závěr je sice mylný, to ale obviněný nemusí vůbec vědět. Soud to zmiňuje proto, že s touto logikou nemuseli skrývat svoji totožnost, protože obviněnému [REDAKCE] měli poškozeného předat ještě živého. Jejich obava z dalších následků v případě úmrtí poškozeného tedy byla tímto značně oslabena, stejně jako jejich pozornost celkově. Navíc, poškozeného bylo v podstatě velmi složité zastihnout na místě, kde by byl zcela sám a jen těžko lze předpokládat, že by v nastalé situaci bylo možné jej vylákat tak, aby případný únos nikdo neviděl.

15. Obhajoba dále řeší otázku údajně zfalšovaných genetických testů, které měly být předloženy soudu v rámci soudního sporu o výchovné prostředí syna poškozeného. Uvádí k tomu, že obviněný [REDAKCE] o této okolnosti dávno věděl a jako zkušený advokát věděl rovněž, za jakých okolností a kdo všechno mohl podat případné trestní oznámení v této věci. Zde je ale třeba připomenout vyjádření svědka [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří jednoznačně uvedli, že poškozenému mělo být obviněným vyhrožováno, a to i s tím, že jej úplně zlikviduje nebo zničí. Mělo mu být i řečeno, že každá jeho akce vyvolá velkou reakci. O obdobném svědčí i výpověď svědkyně [REDAKCE] a dalších. Dle názoru soudu tedy nemuselo být cílem obviněného zabránit podání trestního oznámení, mohlo se však z jeho strany jednat o pomstu za to, že poškozený [REDAKCE] takovouto informaci vůbec zveřejnil.

16. Obhajoba dále rozebírá otázky průběhu soudního sporu o výchovné prostředí syna poškozeného, když na základě předložených listin dochází k závěru, že nelze zcela jednoznačně tvrdit, že by poškozený byl v tomto sporu stále úspěšnější. Krajský soud opět zdůrazňuje, že z prohlášení, která měl obviněný na adresu poškozeného pronést, směřovalo vše spíše k jeho zastrašení či pomstě za kroky, které podnikal. Odstraněním poškozeného by samozřejmě odpadl i jakýkoli důvod soudních sporů ohledně vnuka obviněného [REDAKCE] a jestliže je skutečně obviněný značně fixován na svoji rodinu, lze takovýto motiv velmi snadno předpokládat.

17. Pokud se týče konkrétních důvodů koluzní vazby, krajský soud se vyjádřil již výše, navíc nelze přehlédnout, že část svědků byla vyslechnuta ve věci obviněných [REDAKCE] a spol. a nikoliv ve věci obviněného [REDAKCE] kde bylo sděleno obvinění až usnesením ze 7. 2. 2024.

18. Shrňeme-li výše uvedené, je zcela jednoznačné, že krajský soud považuje stížnost obviněného do rozhodnutí o vzetí do vazby za zcela nedůvodnou, a proto ji jako takovou zamítl.

19. Předložena byla rovněž stížnost státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové, která se domáhá uvalení vazby tzv. útěkové, tedy ve smyslu ust. § 67 písm. a) tr. ř. Poukazuje přitom na sazbu, jakou je obviněný ohrožen a na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 566/03. Krajský soud souhlasí s tím, že v dané věci je obviněný ohrožen skutečně velmi vysokou trestní sazbou, kdy spodní hranice činí 15 let, tedy téměř násobek hranice uvažované Ústavním soudem, tj. 8 let. Stejně tak ale musí krajský soud připomenout to, co ve svém vyjádření konstatuje i obhajoba, a sice, že citovaný Nález Ústavního soudu obsahuje v právní větě i část, kde je uvedeno: „Obviněný může a má právo naproti tomu namítat a prokazovat za těchto okolností existenci konkrétních skutečností (silných důvodů), jež důvodnou obavu z následků uvedených v § 67 písm. a) tr. řádu eliminují a vylučují tak aplikaci předmětného vazebního důvodu.“

20. Obhajoba ve svém podání namítá, že u obviněného nehrozí obava z toho, že by se skrýval či uprchl, a to v podstatě z důvodů, které ve svém rozhodnutí zmínil již okresní soud, když nevyhověl návrhu státní zástupkyně na vzetí obviněného do vazby i z uvedených důvodů § 67 písm. a) tr. ř.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

56/2024

Pokud se týče namítaného vysokého věku obviněného a jeho zdravotního stavu, je nutné upozornit na to, že při vzetí do vazby obviněný neměl žádné stesky v tom smyslu, že by byl jeho zdravotní stav špatný, že by pravidelně bral nějaké léky či podobně. Navíc je namístě připomenout, že vykonává značně náročné povolání advokáta, které jej jistě zatěžuje zejména psychicky. Přesto i s ohledem na vysoký věk v tomto zaměstnání dále pokračuje a lze se jen těžko domnívat, že by mu právě zdravotní stav dovoľoval, aby kamkoliv cestoval. Pokud se týče jeho rodinného zázemí, pracovního zázemí a dalších okolností, je taktéž třeba vidět celý okruh této problematiky a nejen jednosměrně usuzovat z těchto okolností na jeho neochotu vzdát se kamkoliv z místa bydliště. Krajský soud opět připomíná povolání obviněného, ze kterého zcela jednoznačně plyne, že si musí být vědom sazby, jakou je ohrožen. Přitom do současné doby v případě, že by byl uznán vinným trestným činem, pro který je stíhán, nejsou dány důvody snížení trestu pod spodní hranici zákonné trestní sazby a znamená to tedy, že je ohrožen sazbou nejméně 15 let. Dále musí soud přihlídnout k tomu, že je stíhán za velice závažnou trestnou činnost a tato okolnost je de facto rozhodující i pro toto rozhodnutí soudu. Při takovémto charakteru trestné činnosti lze jen těžko uvažovat a zohledňovat rodinné vazby obviněného, a to zvláště za situace, že právě tyto vazby mohly být motivem spáchání daného skutku. Krajský soud tak uzavřel, že stížnost státní zástupkyně je zcela důvodná a je namístě důvody vazby u obviněného [REDAKCE] rozšířit i na důvody ve smyslu § 67 písm. a) tr. ř.

21. Proto bylo rozhodnuto, jak shora uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Hradec Králové 29. 2. 2024

JUDr. Zdeněk Šulc v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].